

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **POLSTAV, s. r. o.,** se sídlem Vestecká 2, Zlatníky-Hodkovice, zastoupeného JUDr. Martinem Köhlerem, advokátem se sídlem 1. máje 535/50, Liberec, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Ústí nad Labem,** se sídlem Velká hradební 61, Ústí nad Labem, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2009, č. j. 13684/09-1300-501078, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočce v Liberci ze dne 25. 6. 2010, č. j. 59 Af 2/2010 - 34,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 25. 6. 2010, č. j. 59 Af 2/2010 - 34 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu ze dne 25. 6. 2010, který odmítl pro opožděnost žalobu proti v záhlaví specifikovanému rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 12. 2009. Ten zamítl odvolání žalobce proti platebnímu výměru č. j. 31367/09/258920607603, vydanému Finančním úřadem v Semilech dne 5. 8. 2009 na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2009 ve výši 266 212 Kč.

[2] Krajský soud ve svém rozhodnutí uvedl, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 7. 12. 2009. Posledním dnem lhůty k podání žaloby

podle § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), tak byl den 8. 2. 2010. Jak soud zjistil z podacího razítka Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, žalobce podal žalobu faxem dne 10. 2. 2010, téhož dne pak podal písemné vyhotovení žaloby k poštovní přepravě a adresoval je Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Žaloba tedy byla podána dne 10. 2. 2010, podle § 42 odst. 1 a odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), ve spojení s § 64 s. ř. s.

[3] Stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že faxový text žaloby byl odeslán na faxové číslo Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 8. 2. 2010. Po telefonickém sdělení soudu ze dne 9. 2. 2010, že se necítí být místně příslušným a že o věci bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, zaslal stěžovatel žalobu na jeho adresu. Stěžovatel se ale domnívá, že lhůta byla doručením faxové podoby žaloby Krajskému soudu v Ústí nad Labem zachována. K určení místní příslušnosti soudu stěžovatel odkázal na dikci § 7 odst. 2 s. ř. s. Jelikož správní žaloba směřovala proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Ústní nad Labem, předpokládal stěžovatel, že je zde dána místní příslušnost Krajského soudu v Ústí nad Labem. Je-li podle zvláštního zákona nebo jiného předpisu dána místní příslušnost Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, není stěžovateli tento předpis znám. Ke kasační stížnosti stěžovatel přiložil výpis z faxu svého právního zástupce.

[4] Žalovaný navrhl ve vyjádření ke kasační stížnosti její zamítnutí.

II.

[5] Kasační stížnost je důvodná.

[6] Jak Nejvyšší správní soud zjistil ze soudního spisu, stěžovatel skutečně zaslal dne 8. 2. 2010 ve večerních hodinách faxovým podáním žalobu proti výše specifikovanému rozhodnutí žalovaného, a to na Krajský soud v Ústí nad Labem. Toto faxové podání bylo dne 9. 2. 2010 Krajským soudem v Ústí nad Labem postoupeno pobočce uvedeného soudu v Liberci s tím, že věc podle rozvrhu práce pro rok 2010 přísluší k projednání jemu. Podle podacího razítka bylo uvedené faxové podání doručeno Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočce v Liberci dne 10. 2. 2010. Téhož dne podal stěžovatel znění žaloby k poštovní přepravě s poukazem na skutečnost, že faxové podání zaslal již dne 8. 2. 2010.

[7] Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu „*podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem*“. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta „*zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*“ Podle § 37 odst. 2 téhož zákona „*[p]odání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřihlíží.*“

[8] V dané věci není sporu o tom, že posledním dnem lhůty k podání žaloby byl den 8. 2. 2010. Sporným je pouze to, zda stěžovatel v tento den učinil úkon, který by bylo možno považovat za podání žaloby provedené v souladu s úpravou obsaženou v soudním řádu správním. Ze soudního spisu přitom zřetelně plyne, že stěžovatel dne 8. 2. 2010 zaslal soudu žalobu faxem a dne 10. 2. 2010 v tištěné podobě prostřednictvím držitele poštovní licence. Tímto dostál požadavkům kladeným na něj v ustanoveních citovaných v předchozím bodě rozsudku. Nezáleží přitom na tom, zda adresoval uvedená podání Krajskému soudu v Ústí nad Labem, či jeho pobočce v Liberci. Předně, pobočka v Liberci je toliko organizační součástí Krajského soudu v Ústí nad Labem a její působnost je vymezena pouze platným rozvrhem práce Krajského soudu v Ústí nad Labem, nikoli zákonem. Navíc, jak plyne z judikatury Nejvyššího správního soudu, k zachování lhůty postačuje i podání k jinému místně (či věcně) příslušnému soudu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2008, č. j. 8 As 2/2008 - 112, přístupný na www.nssoud.cz). Ať již tedy Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci toliko přehlédl datum uvedené na faxovém podání, či považoval za den jeho učinění až den, kdy bylo doručeno jemu, v každém případě pochybil, jestliže odmítl žalobu pro opožděnost.

III.

[9] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V tomto řízení je krajský soud vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, který byl vysloven v odůvodnění tohoto rozsudku.

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. října 2010

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu